

❖ DONDERDAG IN DE WEEK VOOR PALMZONDAG ❖

METTEN

*Na de **hexapsalm** en de triadika van de toon:*

PSALM-LEZINGEN *Na de eerste psalmlezing zingen we de **kathisma-zangen** volgens de toon van de week (zie appendix).*

*Na de tweede psalmlezing zingen we het **kathisma-zang**:*

t.5 – Laten wij ons handelen en ons denken tezamen in-spān-nēn * ēn die als onze afgezant tot Christus zēn-dēn, * opdat Hij door dē krācht van Zijn kōmst, * wēer leven schenke aan ōn-zē gēest, * diē dood is en begraven zoals Lā-zā-rūs. * Laat ons dus de palmtakken der rechtvaardigheid voor Hēm ūit-sprēi-dēn, * tēr-wijl wij rōē pēn: ✠ Gē-zegend Gij Die komt in de Naām dēs Hē-` ren. ̑

theotokion:

t.5 – Haast u de ziekten van mijn lichaam te ge-nē-` zēn \* ēn de pijnlijke hārts-tochten van mijn ziēl; \* maak een einde aan het dwalen van mijn gē-dāch-` tēn; * māāk mij waardig, Alonbe-vlēk-` tē, \* in de rust van een kām gē-moēd \* reine gebeden op tē drā-` gēn * āan de Koning van heel de schēp-pīng, ✠ ēn Hem de vergeving van mijn zōn-dēn te vrā-` gēn. ̑

*Na de derde psalmlezing zingen we het **kathisma-zang**:*

t.6 – Heden is het de tweē-dē dāg, * dāt Lazarus ge-stōr-vēn is; * zīj zusters Martha en Ma-rī-` ā \* wē-nen met diepe droēf-heid \* bij het zien van de steen van het grāf. \* Dé Schepper nadert met Zijn Leērliñ-gēn \* ōm de dood te be-rō-vēn, \* dóch aan de dode leven te schēn-` kēn. * Lāat ons daarom tot Hem roē-` pēn: ✠ Héer, ē-` rē zīj Ū. –

theotokion:

t.6 – Heilige Vrou-we, * Moe-der van Chri-
tus, on-ze God, * die op onzegbare wijze de Schepper van het
heel-al hebt ge-baard: * smeek met de heilige Apostelen steeds
tot Zijn goed-heid * ons te bevrijden van onze harts-toch-ten, *
en ons vergeving te schenken van on-ze zon-den. –

DE CANONS

we lezen eerst de canon uit het mineon, en dan van het triodion:

DE **VIERDE CANTIEK** (*het gebed van Habakuk Heer, ik heb uw bericht... Hab.3,1-19*)
(*canon uit het mineon en dan:*)

VIERDE ODE

HET TRIODION- VAN JOZEF - TOON 3

irmos t.5 Vooruitziend Uw goddelijk sterven ...

Lichtdragende Apostelen, verlicht met de stralen van uw vertrouw –
ting ons die in de kerker der zonden gevangen zijn, en die u vroom
bezingen.

Gelovigen, laten wij ons beijveren om daden van liefde en
medelijden als smekende boden tot Christus te
zenden, opdat Hij ons moge doen opstaan uit het graf van onze
geheime hartstochten.

Laat ons de wellust ontvluchten, die slechts de dood brengt aan
onze ziel; doch de vriendschap zoeken van onze Verlosser, opdat
Hij ons moge verlossen van de ontzettende veroordeling tot de hel.

Gij hebt de ontslapping van Lazarus voorzien, maar nu zijt Gij op
weg om hem te doen opstaan, en de lof te aanvaarden uit de
mond van zuigelingen, die palmtakken dragen als symbolen,
Verlosser, van Uw Lijden.

Theotokion Uit u is de goddelijke Bron opgeweld van leven en
onsterfelijkheid, onbevleete Moeder Gods. Wanneer wij daaruit
drinken, Alreine, zullen wij bevrijd worden van de dodende dorst.

ANDER TRIODION

irmos t. 6 Uw gerucht heb ik vernomen...

Lazarus is begraven, en bij het graf rouwen en wenen de vrienden
van Martha, en zij verlangen naar Uw aanwezigheid, Levenschenker.

De Dood begint te vrezen nu hij Uw komst bemerkt, omdat Gij, het Leven, zijn ondergang zult doen kennen tot aan de einden der aarde.

Eer . . . Enkelvoudige, ongeschapen Eenheid, Wezen zonder aanvang, bezongen in de Drievoudigheid der Personen: red ons die in geloof Uw Heerschappij aanbidden.

Nu en altijd . . . De Zoon Die vóór alle tijd uit de Vader geboren is, hebt gij, Moeder Gods, zonder vader gebaard in de tijd. Hoe buitengewoon is dit wonder! Gij hebt een Kind gezoogd terwijl gij Maagd gebleven zijt.

Eer aan U, onze God, eer aan U.

Gij allen die in de woestijnen en spelonken verblijft, komt bijeen en nadert om de Heer der Heerlijkheid met gezangen tegemoet te gaan, want Hij komt, gezeten op een ezelsveulen.

irmos t. 6 ↗ Uw gerucht heb ik vérnó - mén, Heér, *
 en ik wérd bevréesd; * ik heb Úw wérken óvèrdácht, *
 èn geraakte in verwon - dèring: ** é - re zij Uw krácht ó Heér. ↘

DE ACHTSTE CANTIEK (het lied van de drie jongelingen; Dan.3. 57-88)
 (canon uit het mineon en dan:)

HET TRIODION

t.5 Tot U, Die het heelal geschapen hebt ...

Smeekt tot de Albarmhartige dat Hij de zware steen wegneemt van mijn hart, God-verkondigende Apostelen, die de bouwstenen zijn van Hem Die de Hoeksteen is.

Laat ons gaan, zo hebt Gij tevoren tot Uw Vrienden gezegd: zie, Mijn Vriend Lazarus is ingeslapen. Ik zal hem opwekken en daardoor de verderfbrengende boosheid van de dood verdelgen in alle eeuwigheid.

Door de genade zijn wij nu zachtmoedig van ziel en nederig van hart: laat ons de zachtmoedige Meester van het heelal ontvangen, Die komt om de hoogmoed van de Boze te verbrijzelen.

Theotokion De Profeet zag u als de verlichte poort van het Licht, Alonbevleete, want gij hebt onzegbaar de Lichtschenker gebaard, Die aan ons gelijk geworden is. Hem verheffen wij in alle eeuwen.

ANDER TRIODION

t.6 Uw heilige jongelingen in het vuur ...

Maria en Martha zingen klaagliederen nu zij Lazarus zien in het graf; en vol smart roepen zij: Indien Christus hier geweest was, dan zou onze broeder niet gestorven zijn.

De ondergang van de Hades is nabij, want het Leven nadert om Lazarus op te wekken, die roept: Zegent, bezingt en verheft de Heer.

Zegenen wij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, de Heer. Ik aanbid de beginloze, voortbrengende Vader; ik verheerlijk de Geboorte van de Zoon en bezing de Uitgang van de Heilige Geest, Die in luister straalt met de Vader en de Zoon.

Nu en ... Smeek voortdurend tot de Menslievende Die gij op onverklaarbare wijze gebaard hebt, o Maagd, dat Hij hen die tot u hun toevlucht nemen, redde uit gevaren.

Eer aan U, onze God, eer aan U.

Gelovigen, laten wij onze deugden als olijftakken en palmtwijgen voorbereiden om de Koning tegemoet te gaan terwijl wij roepen: Zegent, bezingt en verheft de Heer.

Loven, zegenen en aanbidden wij de Heer ...

irmos t. 6 ✠ Uw heilige jōngelingen in het vuur *
volgden de Serafīnen na; * zij riepen de hymne van het
driemaal hei - - lig: ** zegent, bezingt en verheft de Heer. _

we zingen het MAGNIFICAT met het: U, eerbiedwaardiger...

DE NEGENDE CANTIEK (Lofzang van Zacharias)

(canon uit het mineon en dan:)

NEGENDE ODE - HET TRIODION

irmos t. 5 Verheug u, Jesaja ...

Verlos mij van de vriendschap met de aartsbedrieger, Meester Christus, Die Uw wijze Leerlingen tot Uw Vrienden hebt gemaakt. Samen met hen zijt Gij gekomen om Uw trouwe vriend Lazarus uit de dood op te wekken, Verlosser, en hij zingt U zijn dank.

Vervul onze harten en onze geest met vreugde, barmhartige Heer, bij de voltooiing van de Vasten, omwille van de smeekbeden van Uw apostelen, die U zo oprecht bemind hebben, Verlosser van onze zielen.

Ik ben stinkend door de zweren van mijn slechtheid, terwijl ik lig in het graf der lichtzinnigheid, o Christus. Daarom roep ik tot U: Doe mij opstaan en red mij, opdat ook ik U tegemoet mag gaan met twijgen van deugden, roepend: Hosanna aan God.

Theotokion De Eniggeboren Zoon van de Vader hebt gij, Maagd, voor ons gebaard in een tweevoudige natuur, met dubbele wil als God en als Mens. Hij is Mens geworden om ons tot deelgenoot te maken van de goddelijke Natuur, Ongerepte.

ANDER TRIODION

irmos t. 6 Onverklaarbaar ...

Heden ligt Lazarus twee dagen in het graf, terwijl Maria en Martha in droefheid wenen als ware zusters. Maar Christus komt tot hem, met Zijn Apostelen, om het grote wonder te voltrekken.

Verwacht uw vernietiging, gij alles-verdervende Dood: stel uw poortwachters op bij de grendels, maar toch zal Christus uw poorten verbrijzelen met Zijn woord, wanneer Hij Lazarus terugroept. «Drink, Hades, eerst deze kelk», zo roepen wij, samen met de Profeet.

Eer ... Vader, enige Verwekker van de Ene Eniggeboren Zoon; en Gij enig Licht, Afglans van het Ene Licht; en Gij Die alleen de enige Heilige Geest zijt van de Ene God en Heer, Heer Zelf in werkelijkheid; heilige Drieëenheid: red mij die Uw godheid belijdt.

Nu en altijd . . . Het wonder van uw baren verbijstert mij, Onbevleete: hoe kunt gij zonder zaad de Onomvatbare ontvangen? Zeg mij hoe gij Maagd blijft, terwijl gij als Moeder gebaard hebt? «Gij mens, aanvaard in geloof wat de natuur teboven gaat, en aanbid het geboren Kind: want Hij kan alles wat Hij wil.»

Eer aan U, onze God, eer aan U.

De Heer komt, gezeten op een ezelsveulen, zoals geschreven staat. Volkeren, bereidt u voor om in vreze de Koning van het heelal met palmtakken te ontvangen: want Hij is de Overwinnaar van de dood en de hades, nu Hij Lazarus heeft opgewekt.

irmos t. 6 :

t.6 ↘ Onverklaarbaar is het baren van wat ontvangen is zonder zaad *
 en ongerept is het moederschap zonder man. * Want Gods geboorte
 hernieuwt de natuur. * Daarom willen alle geslachten u rechtgelo- -vig
 ** als Bruid van God en Moeder verhef - - fen. _

en het Waarlijk, het is waardig ... met een pokloon; photagogikon in de toon van de week ; gelezen lofpsalmen en gelezen doxologie.

APOSTICHEN *idiomelon, toon 5*

t.5 – Broeders, voordat het ein-de komt, * laat ons naderen tot de barm-har-tige God; * laat u niet overheersen door de zorgen van dit le- -ven, * maar zorg dragen voor het heil van onze ziel. * Laat ons door onthouding de genotzucht ver-ach-ten, * en ons toeleggen op de wel-da-dig-heid. * Want daardoor hebben sommigen, zonder dat zij dit wisten, * Engelen gastvrij ontvan-gen, * zoals ge-schre-ven staat. * Laat ons Christus voeden in de ar- -men, * zo-als Hij ons voedt met Zijn ei-gen Vlees; * laten wij onszelf be-ke-den met Hem, * Die Zich met licht kleedt als met een man- -tel, * op-dat wij door de gebeden van ongerepte Moe-der Gods en Maagd, * vergeving van zonden mogen verkrij- -gen, * en laat ons vol berouw tot Hem roep- -en: Heer, spaar ons voor de veroordeling ter linker-zij-de, * en acht ons waar-dig, * te mogen staan aan Uw rech-ter-hand, ** want Gij z barmhartig en menslie- - - vend. _

Heer, vervul ons 's morgens met Uw barmhartigheid; dan zullen wij juichen en ons verheugen. Geef dat wij ons mogen verheugen over al onze dagen; ook over de dagen dat Gij ons vernederd hebt, over de jaren waarin wij rampen zagen. Zie toch neer op Uw dienaren, op Uw werken, en leid hun kinderen.

en we herhalen: Broeders, voordat het einde komt ...

Moge de luister van de Heer onze God over ons stralen. Maak voor ons recht het werk van onze handen; ja, maak recht het werk van onze handen.

martyrikon:

t.5 – Temidden van de fōl-tē-rīng * riē-pen de Heiligen jūi-
chēnd: * Dit is onze handel met dē Mēēs-tēr; * vōōr de kwetsuren
die aan ons lichaam zijn tōē-gē-brācht, * blōeit voor ons in de
Opstanding een strā-lend ge-waād; * de schande die wij moesten
vēr-dū-`rēn, * brēngt ons de over-wīn-nings-krāns. * Vōōr de
gevangenis krijgen wij het Pā-rā-dījs, * en wij die met misdadi-
gers vēr-ōor-deēld zīj, * zul-len mogen omgaan met Gods Eñ-
gē-lēn. * Rēd, Heer, om hun gebeden òn-zē zīē-`lēn. ̎

Eer ... Nu en ... *theotokion*:

t.5 – Gij die uitverkoren zijt uit alle
ge-slāch-`tēn, * vēr-hoor onze smē-kīng * en geef ons wat wij
vragen voor on-zē zīē-`lēn: * vēr-lossing van hartstochten en lij-
dēn, * dōōr de gebeden der A-pōs-te- lēn, * wānt gij kunt `al-lēs
als de Moē-dēr vān Gōd. ̎

IN HET ZESDE UUR

TROPAAR VAN DE PROFETIE

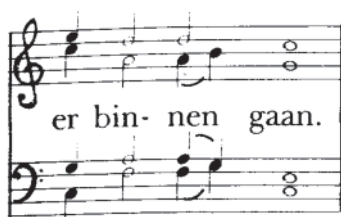
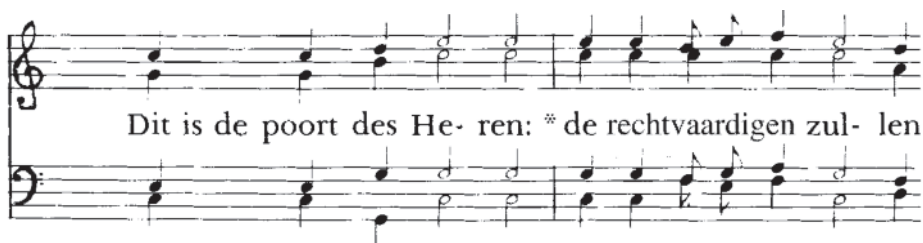
t.1 – Vergeet niet de stem
 van Uw die-ná-rén, Hēer, * gē-den¹ dat wij altijd ver-troū-wen
 op U: * Gij kunt ál-lēs wāt Gij wíl²t, * hēlp ons, zo bi³d-den wij
 U. -

Eer ... Nu en ... *herhalen*

PROKIMEN

TOON 4

PS 117

Belijdt de Heer, want Hij is goed: in
 eeuwigheid duurt Zijn erbarmen.

LEZING UIT DE PROFETIE VAN JESAJA 65,8-16

Zo spreekt de HEER: Net zoals wanneer in een tros één enkele goede
 druif gevonden wordt en men zegt: vernietig hem niet, want er zit
 zegen in, zo zal ook Ik doen met hem die mij dient. Vanwege hem
 zal Ik niet allen ten gronde richten. Uit Jakob zal ik een nageslacht doen
 voortkomen, en uit Juda, en zij zullen Mijn heilige berg beërven. Mijn
 uitverkorenen en Mijn dienaren zullen deze beërven en zij zullen er
 wonen. In het bos zullen er weidegronden zijn voor het vee, en het dal
 van Achor zal een rustplaats zijn van de runderen van het volk dat Mij

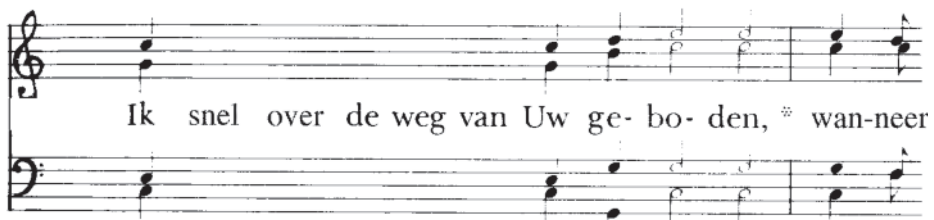
gezocht heeft. Maar gij, die Mij verlaten hebt, die Mijn heilige berg vergeten zijt, die een tafel klaarmaakt voor de duivel, en het glas heft op het Lot, u zal Ik aan het zwaard overleveren. Gij zult omkomen in een slachtpartij, want Ik riep u, en gij hebt niet geluisterd. Ik sprak, en gij sloeg er geen acht op, gij deed wat kwaad is in Mijn ogen en koos voor dat wat Ik niet wilde.

Daarom zegt de Heer aldus: Zie, Mijn dienaren zullen eten, maar gij zult honger lijden. Zie, Mijn dienaren zullen drinken, maar gij zult dorst hebben. Mijn dienaren zullen vreugde kennen, maar gij zult beschaamd worden. Mijn dienaren zullen jubelen van vreugde, maar gij zult het uitschreeuwen van de pijn in uw hart, gij zult jammeren door uw gekwelde geest. Gij zult uw naam achterlaten tot afkeer voor mijn uitverkorenen, en de Heer zal u wegnemen. Maar zij die Mij dienen zullen genoemd worden met een nieuwe naam, die geprezen zal worden over de aarde, want zij prijzen de ware God.

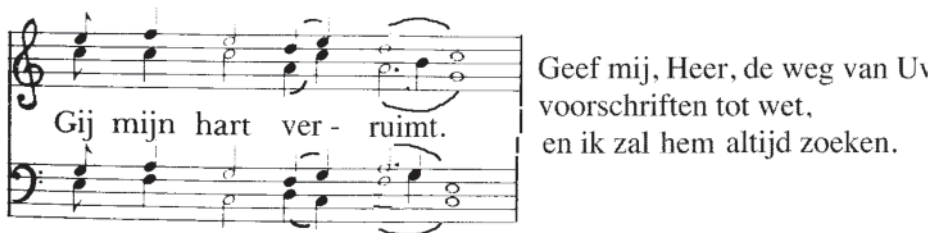

TWEDE PROKIMEN TOON 4

PS 118,32,33

Ik snel over de weg van Uw ge-bo-den, * wan-neer

Gij mijn hart ver-ruimt. Geef mij, Heer, de weg van Uw voorschriften tot wet, en ik zal hem altijd zoeken.

VESPERS VAN DONDERDAGAVOND

HEER IK ROEP ... *we zingen 6 stichieren; de 3 prosomia:*

t.4 ˘ Het heilig tweetal der A-pós-te-lén, * dié U, Christus, erkennen als Een uit de Drië-hèid, * wordt nu door U gé-zón-dén òm het veulen te há-lén, * het jong van een lastdier, zoals ge-schrè-vén stáat: * in Uw nè-dé-righeid, Barm-hár-tì-gè, * wílt Gij daarop gaan zít - tén, * om in den hoge een hē-mēl-se troón * te bereiden voor allen diē Ū liēf-`hēb-bēn. \* En hen, o Woord, die in hun dwaās-hèid \* voor redeloze hartstochten zìjn gé-zwìcht, \* hebt Gij tot wèr-ké-lijk ver-stánd gē-bràcht, \*\* òm U het Hosanna tòe tè rōe-`pēn. ˘

t.4 ˘ Ontvang, Sion, uw Kó-nīng; * reeds nadert Hij in zacht-mōe-dīg-hèid * òm Lā-zà-rus te doen óp-staàn * en het bittere rijk van de dood te ver-niē-tì-`gēn. \* Komt, gij die door Gōd zijt bij-ēēn-gē-bràcht: \* hēi-lige schaar der mōn-ni-kēn \* met het gelovige chris-tén-vōlk, \* om Christus met pālm-tak-ken tege-moēt tè gaàn, \* tēr-wijl gij uit-roēpt: \* Gezegend Hīj Diē kómt \* om het ge-slàcht dēr stērf-`lij-kēn * té redden door Zijn Lij-den aan het Krūis; ** en om aan allen de hartstochtloosheid te schenken in Zijn goēd-`hèid. ˘

van Theodoros

t.8 ˘ Ver-hé-vèn, ontzagwekkende Chris-`tūs, \* Diē als God en Schep-per van hét heēl-`àl * óp de wagen der hē-mēl-sē Sē-rà-fim troēnt; * Gīj spoed U om plaats te nemen op het veulen op aār-dē, * als Mens, zó-`als wij. \* Bé-thaniē juicht, nu het Ū ont-vāngt, Verlos-`sēr; * Jēruzalem jubelt in verwāchting van Uw kōmst. * De dood is reeds stervend nu hīj voorvōelt * hōe Lazarus zal òpstaàn uit hēt grāf. * Vól vreugde mākē wij ons gērēed, * òm met palm-takken Uw intocht te vīe-`ren, Hēer, \*\* tēr-wijl wij de mācht van Uw goēdheid bezīn-`gēn. ˘

en 3 uit het Mineon van de heilige van de dag, met het kruistheotokion.

Na het Vreugdevol Licht ..

PROKIMEN

TOON 6

PS. 119

Ik riep tot de Heer in mijn be- proe- ving, * en

Hij heeft mij ver- hoord.

Heer, red mijn ziel van ongerechte lip- pen, van een arg- listige tong.

LEZING UIT GENESIS 46,1-7

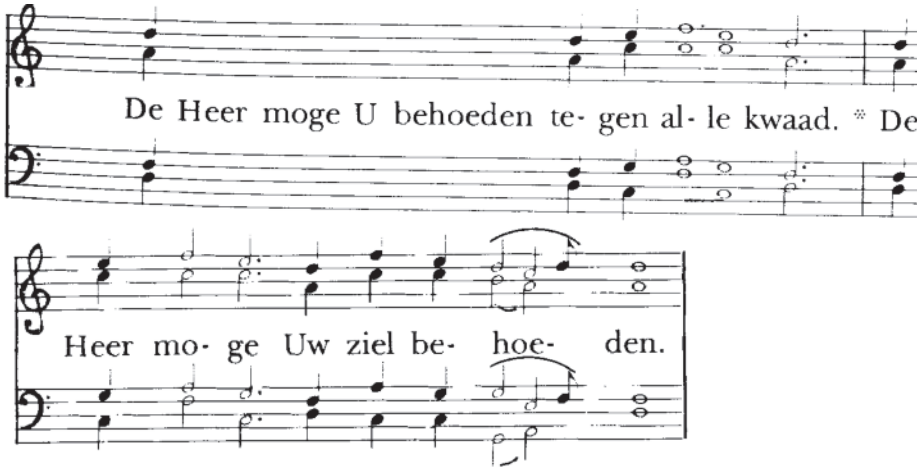
Israël brak op, hij en alles wat hij had en kwam bij de Bron van de Eed. Daar bracht hij een offer aan de God van zijn vader Isaäk. En God sprak tot Israël in een nachtelijk visioen en zei: ‘Jakob, Jakob.’ Deze zei: ‘Wat is er?’ En God sprak tot hem: ‘Ik ben de God van uw vaderen. Heb geen angst om naar Egypte af te dalen; want Ik zal u daar tot een groot volk maken. Ik zal samen met u afdalen naar Egypte en u tenslotte weer terugvoeren en Jozef zal met zijn handen uw ogen toedrukken. Jakob stond op van de Bron van de Eed en de zonen van Israël tilden hun vader, hun bagage en hun vrouwen op de wagens die Jozef gestuurd had om hen te halen. En nadat zij al hun goederen en heel hun bezit, dat zij in Kanaän hadden verworven, hadden opgepakt, kwamen zij aan in Egypte, Jakob, en al zijn nakomelingen, zijn zonen en zijn kleinzonen die bij hem waren, zijn dochters en zijn kleindochters; al zijn nakomelingen bracht Jakob naar Egypte.

PROKIMEN

TOON 6

PS. 120

Ik heb mijn ogen geheven naar de bergen, vanwaar mijn hulp zal komen.

LEZING UIT DE SPREUKEN 23,15-24,5

Mijn zoon, als uw hart wijs is,
zult ge ook Mijn hart verblijden;

En als ze oprecht zijn, zullen uw lippen met woorden spreken,
zoals Mijn lippen.

Laat uw hart niet jaloers zijn op zondaars,
maar wees in de vreze des HEREN de hele dag.

Als ge u hieraan houdt, zult ge nakomelingen hebben,
en de hoop zal niet van u weggaan.

Luister, zoon, en word wijs,
en maak recht de overwegingen van uw hart.

Wees geen wijndrinker, houd u niet op
bij samenkomsten met wijn en vlees.

Want iedere dronkenlap en hoerenloper zal arm worden,
en ieder die zijn dag verslaapt, zal in lompen gekleed gaan.

Luister, zoon, naar uw vader, die u voortgebracht heeft,
minacht uw moeder niet wanneer ze oud geworden is.

Verwerf waarheid,
en verwerp niet de wijsheid, vermaning en inzicht.

Een rechtvaardige vader voedt goed op
en zijn ziel verheugt zich over zijn wijze zoon.

Moge uw vader en uw moeder zich over u verheugen,
dat zij die u baarde zich verblijde.

Mijn zoon, geef Mij uw hart,
en laat uw ogen Mijn wegen in acht nemen.

Het huis van een ander is een gebarsten vat,
en een vreemde bron is nauw.

Want snel zal hij ten gronde gaan,
en iedere wetteloze zal vernietigd worden.

Bij wie is ach, bij wie rumoer, bij wie oordeel, bij wie twist en geroddel?
Bij wie onenigheid zonder reden? Wiens ogen zijn dof?

Is het niet van hen die hun tijd met wijn doorbrengen,
die nagaan waar drankpartijen gehouden worden?

Drink u niet dronken aan wijn, maar ga om met rechtvaardige mensen,
spreek met hen op uw wandelingen.

Want als ge uw ogen leent aan kruiken en aan bekers,
zult ge later naakter dan een stamper rondlopen.

En tenslotte ligt hij uitgestrekt als gebeten door een slang,
het gif als van een gehoornde slang stroomt door hem heen.

Als uw ogen een vreemde vrouw zien,
zal uw mond listige dingen zeggen.

Dan ligt ge neer als in het hart van de zee,
als een schipper op woelige baren.

Gij zult zeggen: ze sloegen me, maar ik voelde geen pijn.
Ze bespotten me, maar ik merkte het niet.
Wanneer wordt het ochtend, dan ga ik hen zoeken met wie ik gezelschap
houd?

Mijn Zoon, wees niet jaloers op slechte mannen,
en verlang er niet naar met hen samen te zijn.

Want hun hart zint op bedrog,
en hun lippen spreken van ellende.

Een huis wordt gebouwd met wijsheid,
met inzicht wordt het opgericht.

Met kennis van zaken worden de voorraadkamers gevuld,
met allerlei kostbare en goede bezittingen.

Een wijze is beter dan een sterke,
en iemand die verstand heeft is beter dan iemand met veel land.

APOSTICHEN *het idiomelon:*

t.8 – Bevrijd mij van het ge-lijk zĳn aan die Rij-^ˆke, * in zĳn
  n-mee-d -^ˆg nd-h id, *  n zĳn gi -rijg-h id, Chr -t s G d, *
 Di  in Uw mede-lij-^ˆd n * en Uw rij-ke vrij-ge-^ˆvig-h id *  ns
 door het Kruis van onze z n-d n ge-r i-n gd h bt. * M ar maak
 ons tot navolgers van La-z -r s * in zĳn d nk-b ar ge-d ld, *  n
 la t mij to  in de scho t * v n onze Aartsvader  -br -h m,  
 door Uw gr -te er-b -^ˆm ng. –

Ik hef mijn ogen tot U, Die in de hemel woont. Zie, zoals de ogen van dienaars op de
 handen van hun meesters, zoals de ogen van dienaressen op de handen van hun mees-
 teres, zo zien onze ogen naar de Heer onze God, totdat Hij zich over ons ontfermt.

en we herhalen het idiomelon: Bevrijd mij van het gelijk ...

Ontferm U over ons, o Heer, ontferm U over ons: wij zijn overladen met verachting,
 onze ziel is er geheel en al van vervuld. Wij zijn de hoon der rijkaards, de verachting
 der hoogmoedigen.

en het volgende martyrikon:

t.8 – Mar-t -laren des H -^ˆr n, * gi  heiligt i -d -r  pla ts *  n
 geneest  l-k ^ˆ z ek-^ˆt ; * wij smeken U voor ons te bi -^ˆd n *
 d t onze zielen wor-d n v r-l st   uit de strik-ken v n de
 vij-^ˆ- nd. –

Eer ... Nu en ... *kruistheotokion:*

t.8 – O on-b -grij-p -lijk w n-^ˆd r, *
   huiveringwekk nd Mys-t -^ˆri , *   angst-w k-ken-d  ge-
 be r-t -ni ! * Z  kl ag-de d  Ma gd, * toen zij   z g  an h t
 Kr is, * h n-g nd t s-s n tw e r -^ˆv rs: *   Die zij zo buiten-
 gewoon en zonder sm rt had ge-b  rd. *  n w -n nd ri p z 
  it: * w e mij, ge-li fd  K nd, * h e kon dit slechte en on-d nk-
 ba-r  v lk   U v st-n -g len  an h t Kr is? –

----- o0o0o -----